

nemføres prisstop ikke blot i 40 dage, men i en række perioder på hver gang 40 dage.

Over for denne antagelse har handelsministeren over for udvalget udtalt, at det vil være i strid med forudsætningerne for bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2 a, såfremt monopoltilsynet nogle få dage efter udløbet af 40 dages prisstop på ny fastsætter 40 dages prisstop, der eventuelt atter efter få dages afbrydelse blev videreført.

Det har endvidere over for udvalget været hævdet, at monopoltilsynet ved udformningen af kalkulationsregler efter § 2 b i indtil et år skulle kunne afskære brancher eller virksomheder fra forhøjelser af priser m. v., der f. eks. er en følge af stigende lønomkostninger.

Hvad dette spørgsmål om indregning af lønomkostninger angår, har handelsministeren fremhævet, at der ved prisforhøjelser kun bør indregnes lønstigninger, der er i overensstemmelse med de mellem arbejdsmarkedets parter aftalte overenskomster. For så vidt der i forvejen udbetales højere lønninger end i henhold til arbejdsmarkedets overenskomster — eller hvor overenskomster ikke foreligger — vil sådanne lønninger dog kunne forhøjes i takt med overenskomstmæssigt aftalte lønstigninger med den virkning, at sådanne stigninger af lønomkostninger kan indregnes i priserne. Såfremt der herudover betales højere lønninger, bør dette ikke give anledning til prisforhøjelser, men sådanne ekstraordinære lønforhøjelser må dækkes gennem øget afsætning og stigende produktivitet i virksomhederne.

Der har endvidere i udvalget været rejst spørgsmål om, hvorvidt monopoltilsynet ifølge lovforslagets § 2 kan bestemme, at der i de omtalte vejledende kalkulationsregler skal tages hensyn til eventuelle prisfald på f. eks. importerede råvarer eller indvundne rationaliseringsgevinster, således at der for den pågældende virksomhed kan blive tale om at dekretere nedsættelse af priserne.

Dette spørgsmål har ministeren besvaret bekræftende, idet det dog forudsættes, at monopoltilsynet ved udfærdigelse af kalkulationsregler tager hensyn til indvundne rationaliseringsgevinster på en sådan måde, at de pågældende brancher eller virksomheder bevarer incitamentet til fortsat forbedring af effektiviteten.

I tilknytning til lovforslagets bemærkninger har ministeren oplyst, at det ved udformningen af kalkulationsregler i henhold til § 2, stk. 2 b, ikke er tanken på områder, der i øvrigt er præget af priskonkurrence, at gribe ind over for virksomhedernes indregning af normale reklameomkostninger. I tilfælde, hvor der ikke foreligger effektiv priskonkurrence, forudsættes monopoltilsynet alene at gribe ind, hvor der er tale om væsentlige stigninger i udgifterne til salgsfremmende foranstaltninger.

Handelsministeren har dernæst udtalt, at det må forudsættes, at monopoltilsynet ved fastsættelse af prisstop tager hensyn til